

Tapasztalatok · hírek *üzenetek gyermekeknek*

**A gyermektanítók részére,
2015/I**

TARTALOM

- 3 A vezércsillag
- 6 Megtalálni Jézust a táborban
- 8 Emberéletek megváltozása
- 10 A táboros néni és a táboros bácsi
- 12 Jószívű
- 15 Kedveskedési kísérletek
- 17 Szombati cipő – 1. rész
- 19 Szombati cipő, 2. rész
- 22 Új barátokat - Jézusért
- 24 A bábosok
- 26 Wyatt hitleckéje
- 28 Jézusért világítani
- 30 A 13. szombati program

I. negyedév

1. A VEZÉRCSILLAG

Sok évvel ezelőtt a Moody házaspár a négy gyerekükkel a washingtoni kis Humpulips városkában élt. Moody úr halász volt, de 1930 körül, vele együtt, sokan munkanélkülivé váltak, és nagyon leszegényedtek „a nagy válság” idején.

Egyszer a Moody házaspár belátta, hogy nincs elég pénzük a család eltartásához, ezért úgy döntött, hogy átköltöznék Alaszkába. Moodyné fivére ugyanis már ott dolgozott, és elmondása szerint sok jó halat lehet fogni Alaszka partjainál.

Így tehát a Moody házaspár, a három fiukkal és a lányukkal, összecsomagolt, és elindult a 4,023km-es útra, az alaszakai Dillinghamba. Onnan, a Wood-folyón felfelé eljutottak végső céljukig, az Aleknagik-tó partjáig.

A faházban

Habár az a szó, hogy „ALEKNAG” yupik nyelven azt jelenti „téves út hazáig”, a Moody család otthonra talált a tóparton, ahol felépített egy faházat. Utána Moody úr és a legidősebb fia elhajózott a Bristol-öböl, ahol a legtöbb lazacot lehetett fogni.

A Moody családnak kezdett jobbra fordulni az élete, ám néhány hónappal később Moody úr és a fia szerencsétlenül járt és életét veszítette.

Moodyné és a két fia, meg a lánya, naponta egybegyűltek reggeli és estéli áhítatra. Szombatoként Moodyné fivérének családjával együtt tartották az istentiszteletet. Hét közben Moodyné tovább vezette a családi halászvállalkozást a két kisebb fiával. Lloyd ekkor 14 éves volt, Roland meg 13.

Ez a két fiú így korán felnőtt, mert felelősséget vállalt édesanyjáért és kishúgáért. Iskolába se tudtak rendszeresen járni, mert halászni kellett, hogy eltartsák a családot.

Vissza az iskolába

Amikor a gyerekek kinőttek a serdülőkorból, még mindig iskolába jártak. Lloyd ekkor 21, Roland meg 20 éves volt. Habár a többiektől ekkor már jóval idősebbek voltak, ám nem adták fel, hogy befejezzék az iskolát.

Roland reggelente korán kelt, mert ő tüzelt a kályhába, hogy mire a gyerekek megérkeznek az iskolába, meleg legyen. Ez alatt az idő alatt Rolandnak volt ideje megismerkedni és beszélgetni a fiatal, csinos Jackie tanítónővel. Az iskolaév végén Roland és Jackie összeházasodtak.

A Misszióiskola

Az új Moody házaspár is felépített magának egy kis faházat az Aleknagik-tó mellett. Később elhatározták, hogy felépítenek egy adventista iskolát, a tó melletti gazdaságon. Misszióiskolának nevezték el. Gyorsan megszorodtak a diákok, s akkor Moodyék egy diákotthont is felépítettek azoknak a gyerekeknek a részére, akik messzebből jöttek. A szülők örültek ennek az új iskolának, amely mellé a Moody házaspár nemsokára még egy adventista imaházat is felépített ott, az alaszki Aleknagikban.

Mikor már sok diákjuk volt, Moodyék nyári bibliai tábort szerveztek, amely egy olyan hely volt, ahol a gyerekek eltölthették a nyári szünidőt, szórakozva és Istenről tanulva. Ezt az új helyet Polaris tábornak nevezték el, az Északi sarkcsillag után.

A Polaris tábor

Az eltelt 60 évben sok-sok gyerek élvezhette a Polaris tábor kínálta lehetőségeket. Ebbe a táborba, amelyet a Moody házaspár létesített, még a gyerekek szülei, nagyszülei és dédszülei is eljártak. Sokan még mindig nagy szeretettel jönnek ide, különösen szombaton, amikor a közös ebédre is ott maradnak.

Sok idejáró gyerekek nincs nyugodt és boldog otthona. Örülnek ennek a táborban töltött hétnek, mert tudják, hogy lesz mit enniük, hogy jól fognak szórakozni, és hogy itt Jézust is jobban megismerhetik,

s emellett még szeretve, elfogadva érzik magukat. Biztosak abban, hogy gondoskodnak róluk.

Mivel már nagyon öreg, a tábort már csak évente egyszer egy hétig használhatják. Bent nincsenek toaettek, hanem a hatvan évvel ezelőtt készült, kinti árnyékszékét használják. Nincsenek zuhanyozók, ahol a gyerekek megmosakodhatnának meg a látogatók is lezuhanyozhatnának vagy megmelegedhetnének egy kicsit, a hideg tóban való úszás vagy fürdés után. Sok ágyon még matrac sincs, sokan tehát a csupasz deszkákon alszanak.

A jó hír azonban az, hogy most alkalmad van támogatni a Polaris tábort, ha átadod a 13. szombati, önkéntes adományodat. Felnőttek és gyerekek világszerte adakoznak erre az ügyre, hogy a Polaris tábor zuhanyozókat és toaetteket kaphasson, meg a gyerekek ágyára matraco-
kat. A körülmények javulása után a tábor több hétre is nyitva tarthatna, és még sok gyerek élvezhetné a nyári szünetet ebben a táborban.

Köszönjük, hogy imádkoztok az alaszakai gyerekekért, és köszönjük, hogy a tizenharmadik szombaton átadjátok a pénzádományaitokat.

Néhány tény

- Az alaszakai „őshonosok” fogalma az alaszakai eredeti lakósokra vonatkozik, mint amilyenek az aleutok, az eszkimók és az indiánok csoportjai.
- 1959. január 3-án Alaszka hivatalosan az USA 49. államává vált.
- Alaszka valójában az USA legnagyobb területű állama, Texasnál majdnem kétszer nagyobb. Kilométerekben Észak-Dél irányban 2,240 km hosszú, Kelet-Nyugat irányban 4,320 km széles.
- Alaszkának majdnem az egyharmada a Sarkvidéki körön belül található.

2. MEGTALÁLNI JÉZUST A TÁBORBAN

Alaszka

A tizenkét éves Logan egy nagyon helytelen gyerek volt a Polaris táborban. Minden és mindenki felett akart állni. Egyik éjszaka Logan nem akart lefeküdni. A két nevelő suttogva megbeszélte egy tervet.

„Jó,” mondták Logannak, „ameddig olvasod a Bibliát, addig nem kell lefeküdnöd”. Logan beleegyezett a dologba. Csak az volt a baj, hogy Logannak nem volt Bibliája. Ő valójában még soha nem is olvasta a Bibliát.

„Itt van az enyém,” mondta a fiú, aki a szobájuk főnöke volt.

„Köszí,” mondta Logan. „Akkor most nem muszáj lefeküdnöm?” kérdezte még egyszer.

„Fent maradhatsz,” mondták neki. „Egészen addig, ameddig olvasod a Bibliát.”

Új történetek

Logan fogta a Bibliát meg az elemlámpát, kiment, és leült a barakk lépcsőjére. Kinyitotta a Bibliát és elkezdte olvasni Mózes első könyvét. „Kezdetben teremtette Isten az eget és a Földet” (1Móz 1,1). Logan tovább olvasta, és életében először hallott a teremtés történetéről, Ádámról és Éváról, Nóéról meg a vízözönről. Annyira tetszettek neki ezek a történetek, hogy Mózes első könyvét végig elolvasta.

Logan másnap izgatott volt. „Nagyon izgalmas történeteket találtam benne”, mondta a nevelőnek. „Különösen József története tetszik. Hogyan sikerült neki ennyi mindent túlélnie az életben?”

Logannak sok kérdése volt, a nevelő mindegyikre türelmesen válaszolt, megmagyarázva mennyire szerette József Istent, mennyire bízott Istenben, és hogy az az Isten, aki Józsefről gondoskodott, Loganról is gondoskodik.

Jézus segíthet

Sok gyerek, aki eljön a Polaris táborba, nem is tud Istenről. Más gyerekek talán hallottak egyet s mást, de nem értették meg belőle, hogy Jézus a barátjuk akar lenni.

Heather is ilyen kislány volt. A Delta Junction (ejtsd: janksn) nevű városkából jött, amely Észak-Alaszkában, az autótút végén található. Heather szeretett minden nyáron megjelenni a táborban, és erről naplót

is vezetett. Az egyik nyáron a következőket jegyezte fel a naplójában: „És persze áhítatot is kell tartanunk, ami oly nagy badarság”.

De ahogy Heather évről évre visszajárt a táborba, megszerette az áhítatokat. Egy alkalommal bemutatták nekik a gyertya és a balon példáját, amely különösen megkapta figyelmét.

Az előadó egy gyertyát tett az asztalra, és meggyújtotta. Utána a zsebéből elővett egy léggömböt, felfújta és bekötötte. A gyertya fölé tartotta, és... BUM! A léggömb szétpukkadt.

Akkor az előadó elővett egy másik léggömböt, amelybe vizet töltött és úgy kötötte be. Azt is felemelte a gyertyaláng fölé és az nem pukkadt szét! Minden gyerek nagyon csodálta a dolgot.

Amikor az előadó elmagyarázta a gyerekeknek, hogy mi vagyunk a léggömbök, Jézus meg a víz, Heather így szólt: „Ha Jézus mennünk él, Ő nyugalmat, békét, erőt ad nekünk – Ő rá mindig támaszkodhatunk.”

Továbbra is eljárnak

Heather közben felnőtt, de továbbra is eljárt a Polaris táborba, ahol most nevelő és úszómentőként dolgozik. A leckékre, amelyeket itt tanult meg, most másokat is megtanít.

„Egész életemben Alaszkán élek”, mondja Heather. „A Polaris tábor azonban a legelszigeteltebb hely, ahol valaha is jártam. Mégis, ez a legalkalmasabb hely, ahol a legközelebb kerülhetünk Istenhez. Nagyon szeretek itt.”

Gondoljunk a tizenharmadik szombati adományainkra, hogy minél jobban segíthessünk a Polaris táborba eljáró gyerekeken, hogy legyenek nekik fürdőszobáik, zuhanyozóik, toalettjeik. Köszönjük a támogatást.

Missziós adatok

- Az Alaszkai-egyházterületet az adventista egyház 1901-ben alapította meg, 58 évvel az előtt, hogy Alaszka hivatalosan is csatlakozott az Amerikai Egyesült Államokhoz.
- Az Alaszka-egyházterület a világ legnagyobb egyházterülete. Sok helységbe azonban csak csónakkal vagy repülőgéppel lehet eljutni.
- 2014-től ennek az egyházterületnek 3,843 tagja van, akik 29 imaházban gyülekeznek.

3. EMBERÉLETEK MEGVÁLTOZÁSA

Alaszka

Chad

Nyolc évesen még nem mehettem az ifjúsági táborba, mert túl fiatal voltam. A Polaris tábort itt, Alaszkán, sokan egyszerűen ifjúsági tábornak nevezik.

Amikor a nővéremet és az unokatestvéremet vitték a táborba, rendszeresen velük mentem, de amikor fel kellett szállni a hajóra, hogy visszatérjünk, mindig elkezdtem sírni. Annyira szerettem volna a táborban maradni, barátkozni a többi gyerekkel! Ők jól szórakoztak, tanultak, barátkoztak... Ebben és is részesülni akartam!

Amikor kilenc éves lettem, végre elmehettem, és mondhatom, hogy nagyon is élveztem az ott tartózkodást. Mindaddig eljártam, míg ki nem öregedtem belőle. Az ifjúsági táborban szerzett élményeim közül, az egyikre különösen emlékezni fogok. Ez az esemény 14 éves koromban történt.

Lelkekről mesélni

Mindnyájan bent voltunk a faházban, és a nagyfiúk a lelkekről kezdtek mesélni. Már elmúlt éjfél, s mondtam, hogy én aludni szeretnék, de ők továbbra is erről a témáról beszélgettek. Az oktatónk már aludt, úgyhogy nem tudhatta, mi történik.

Egy idő után az egész olyan hátborzongató lett. Az egyik barátom, aki addig nyugodtan ült a sarokban, az utolsó elhangzott történet után egyszerre felugrott, hozzám futott. A szobába beszűrődő egyetlen fény éppen az én ágyam fejénél volt, és ő ott, a fénynél akart lenni: „Chad, nem tudom mi történt, de nagyon megijedtem; valami történt!”

Én is félni kezdtem. „Fogjuk a Bibliát és olvassunk”, mondtam neki. Elkezdtem neki hangosan olvasni a Bibliát, s ekkor még egy társunk oda jött hozzánk, bevallva, hogy ő is fél. Folytattam hangosan a Biblia felolvasását, de éreztem, hogy a barátaim továbbra is félnek. Nem tudtam már, mit is tegyek, ezért hirtelen azt ajánlottam, hogy menjünk ki.

Angyalok a hegyen

A holdfényben jól látszott a tó, és a bennünket körülvevő magas hegyek. A hegyeket kémelve, eszembe jutott egy történet, amelyet még gyerekkoromban hallottam – Elizeus szolgájáról szólt, aki ugyancsak nagyon félt, amikor az ellenség teljesen körülvette őket. Elizeus ekkor arra kérte Istent, hogy nyissa meg a szolgája szemét. Isten meghallgatta az imáját. A szolga végül megpillantotta a tüzes kocsikkal járó-kelő angyalokat.

S erre a történetre emlékezve hirtelen felkiáltottam: „Fiúk, nézzétek! A hegy tele van angyalokkal!” A társaim csakhamar megnyugodtak, visszatértünk a faházba, és elaludtunk.

Másnap őszinte alázattal vettem tudomást arról, hogy engem használt fel Isten arra, hogy segítsék a barátaimon. Közben ez a gondolat forgott a fejemben: „Nem tudom elhinni, hogy ez történt, még túl fiatal vagyok ahhoz, hogy Isten felhasználhasson”. De így visszatekintve már látom, hogy ezt a helyet és időt használta fel Isten arra, hogy segítsen a barátaimon. Ahhoz, hogy Isten felhasználhasson benneteket, nem „elég idősek” kell lennetek, hanem elég elszántnak.

Életformálás

A Polaris tábor ma már nagyon rozoga, de tudom, hogy az emberek gyűjtik a pénzt a faházak felújítására, egy újabb, modernebb tábor létesítésére. Ez a hely már sok alaszakai ember életére kihatással volt. Nemrég, amikor halászni voltam úgy 160 kilométerre ettől a helytől, nagyon jó híreket kaptam a Polaris táborral kapcsolatban. Hiszem, hogy amennyiben sikerül felújítanunk, vonzóbbá tennünk a gyermekek számára, az ő életükbe is változásokat fog hozni, ahogy gyakor nálam.

Nagyon örülünk annak, hogy ebben a negyedévben a Polaris tábor fog segítséget kapni. Habár a gyerekek így is szeretnek a Polaris ifjúsági táborban, de biztosan nagyon megörülnének, ha az ágyaik nem csak deszkákból állnának, hanem matracokat is kapnának, és igazi zuhanyozót meg toaletteket. Köszönjük, hogy adakozni fogtok erre a célra.

Chad Angasan eszkimó bennszülött, aki most a világmisszió úttörőjeként szolgál Isten művében, az alaszakai Togiak helyiségben.

Rövid tények

- Alaszka belsejében, 6197,6 méter tengerszint feletti magasságban található a McKinley csúcs, amely Észak-Amerika legmagasabb pontja.
- Az alaszkaï malamut erőteljes, zömök, közepesen hosszú védőszőrrel rendelkező kutyafajta. Ezt a sarkvidéki kutyafajtát a mahlemut eszkimó törzs tenyésztette ki.
- Az Alaszka elnevezés az aleut „*alaxsxaq*” (*alakskak*) szóból ered, mely Aleut nyelven szárazföldet, félszigetet jelent.

4. A TÁBOROS NÉNI ÉS A TÁBOROS BÁCSI

Alaszka

Samunak volt egy nagy gondja: nagyon szeretett volna elmenni az ifjúsági táborba, de a szüleinek nem volt rá pénzük. A barátaitól sok szépet hallott a Polaris táborról, a szép énekekről, amelyeket ott énekelnek; az ízletes ételekről, a tóban való úzásról, s ami a legfontosabb, hogy az emberek ott valóban gondoskodnak a gyerekekről.

Samu meghallotta, hogy talán még így, pénz nélkül is bejuthat a táborba. Csak írni kell a Táboros néninek, megmondani neki, miért szeretne elmenni a táborba, és hogy segítséget szeretne kérni tőlük. Habár Reisinger volt a néni vezetékneve, mindenki egyszerűen csak „Táboros néninek” hívta.

Samu tehát egyszer összeszedte a bátorságát, fogott egy papírt és elkezdte írni a levelet.

A levél

„Drága Táboros néni, engem Samunak hívnak. Anyyira szeretnék a nyáron elmenni a táborba, de a szüleimnek nincs elég pénzük, hogy kifizessék. Én azonban még mindig nagyon szeretnék eljutni oda. A barátaim elmondták nekem, milyen jó a táborban.”

És Samu írt, és írt... Négy teljes oldalra jött ki a levél, amelyben elmondta a Táboros néninek, ennyire szeretne elmenni a táborba, és amelyben megkérte őt, hogy segítsen. Aztán fogta a levelet és beletette egy borítékba.

Ekkor Samunak még más gondja támadt: hogyan juttassa el a levelet a Táboros nénihez? Mivel nagyon szégyellős volt, félt attól, hogy személyesen adja át neki a levelet. De akkor mit tegyen?

Rejtőzködés a bokorban

Végül mégis úgy döntött, hogy a levelet személyesen fogja átadni a Táboros néninek. Belecsúsztatta a borítékot a zsebébe. Ám amikor az irodához ért, annyira megijedt, hogy nem volt képes bemenni, hanem elrejtőzködött egy bokorban és ott várt a nénire két óra hosszáig.

Habár megpróbált elrejtőzködni, a Táboros néni mégis észrevet-
te és kiment megnézni, hogy mit csinál ott az a gyerek. Samu nagyon szégyellősen elővette a zsebéből a levelet. Átnyújtotta Reiswig néninek, majd gyorsan megfordult és elmenekült.

Reiswig néni felbontotta a levelet és látta, hogy kézzel írták. Elolvasta, mennyire szeretne Samu a nyáron eljönni a táborba, és hogy a szülei nem tudják kifizetni a számára a tábori tartózkodást. Miután elolvasta az egész levelet, Reiswig néni megtalálta a módját, hogyan vehetne Samu mégis részt a táborban.

Egy kis lista

Volt egy másik eset, amikor egy másik fiú is nagyon szeretett volna eljutni az ifjúsági táborba, ezért eljött és megmagyarázta tervét a Táboros néninek. Azt ígérte, hogy megtesz minden tőle telhetőt, hogy megkeresse a pénzt a táborozásra. Reiswig néni ezt jó ötletnek tartotta és elkezdte felírni azt, amit a gyermek időnként befizetett. A fiúcska minden néhány napban eljött hozzá, és mindent, amit megkeresett, az aprópénzzel együtt, a zsebéből az asztalra tette.

Minden kis pénzerme szorgos munkájának az eredménye volt: autót mosott, elment bevásárolni, és más, apró szolgáltatokat végzett. Minden néhány napban bement a Táboros néni irodájába és átnyújtotta neki a keresetét, amit Reiswigné tüstént feljegyzett arra a kis listára. Egyszer, már több hét elteltével, a Táboros néni boldogan értesítette a

kisfiút, hogy összejött a pénz a táborra. Mindketten nagyon boldogok voltak!

A Táboros néni és a Táboros bácsi immár 20 éve felügyeli a Polaris tábor munkáját. A gyerekek azt is tudják, hogy amikor nincs semmilyen tábor, akkor is nyugodtan eljöhetnek megnézni a Reiswig házaspárt. Megtapasztalták, hogy a néni és a bácsi mindent megtesznek a támogatásukért, és apró-cseprő gondjaik megoldásáért. A legfontosabb azonban az, hogy a Reiswig család a gyerekeket Isten és az Ő szeretetének a megismerésére tanítja, és beszél a gyerekeknek az ő életükkel kapcsolatos, csodálatos isteni tervekről.

Missziós adatok

- Az Alaskai-egyházterületben három tábor működik – Lorraine tábor (a Vank-szigeten), Tukuszkoja tábor meg a Polaris tábor.
- Megtekinthetitek az Alaszka tábort a www.alaskacamps.org weboldalon, ahol sok fényképet láthattok a táborról.
- Nézzétek meg a Polaris tábor történeteit a negyedévi missziós DVD-n, amely ezen a weboldalon található: www.adventist-mission.org/dvd

5. JÓSZÍVŰ Nyugat-Virginia Payton

„Lelőtték a kutyámat”, mondta sírva Brayden a barátjának, Paytonnak. „Mondanál pár szót a temetési szertartásán?”

A tizenkét éves Payton még soha nem vezetett le egyetlen temetési szertartás sem, de hogy segítsen a barátján, igyekezett megtenni minden tőle telhetőt. „Meg van a terv”, mondta. „A kutyát az én kertemben temetjük el. Brayden és én már kiástuk a sírját.” Miután Payton elmondta a búcsúbeszédet – a fiúk a sírba, a kutya mellé odahelyezték még a kutya tányérját, a nyakörvét, a pórázát és kedvenc gumijátékát; aztán betemették a sírt.

Amikor Payton és a szülei erre a helyre költöztek, a fiú először Braydennel ismerkedett meg, és azt is megtudta, hogy ennek a gyerekek milyen gondjai vannak otthon „Amikor elmeséltem, hogy én keresztény vagyok, és hogy hiszek Istenben”, mondja Payton, „akkor ő így szólt: Ezt én is ki akarom próbálni”.

Brayden egyre többet időzött Payton otthonában, néha még ott is aludt, főleg péntek esténként, mert akkor szombat reggel elmehetett Brownékkal az imaházba

Nemrég aztán Payton unokatestvére is velük akart maradni, így Payton még két fiúval osztozott a saját szobáján.

Egyszer Brayden, elmesélte, mennyire értékeli amit Payton és a családja tett érte. Hallgassuk meg, mit mondott:

„Néhány évvel ezelőtt, amikor Paytonék ideköltöztek, a nagyapa, akinél nevelkedtem, megkérdezte Brown urat, akarja-e hogy lekaszáljam nekik az udvart. Ő beleegyezett, nemsokára összebarátkoztunk, és hamarosan rájöttem, milyen csodálatos emberek.

Egyszer megkérdeztem Paytont, hogy miért nincsenek szombatonként otthon. Ezt különös dolognak tartottam. Payton ekkor meghívott a gyülekezetbe.

Csatlakoztam a cserkészekhez és beiratkoztam a Highland adventista iskolába itt, Elkinsben. Brown úr talált szponzort a számomra és Hunter számára. Nagyon szeretek ebben az iskolában. A tanárok és a személyzet kedves, a diákok meg barátságosak.

Egyszer, az imaház felé haladva, Payton kijelentette, hogy szeretne megkeresztelkedni. Hunter és én szintén állást foglaltunk a keresztség mellett. Együtt elkezdtük tanulmányozni a bibliai témákat, és 2013. november 2-án meg is keresztelkedtünk.

A gyülekezet hívei a legkedvesebb emberek, akikkel eddig találkoztam. Mindig készek nekünk segíteni. Don pásztor szentbeszédei pedig annyira megragadnak; van bennük valami... Tetszenek nekem ezek az emberek – ők az én második családom, mindig is ilyen családhoz szerettem volna tartozni.

Az, hogy itt lehetek, és hogy megismerhettem az adventista egyházat igazi áldás. Otthon senki sem adventista. Nem értik, hogy miért nem teszek dolgokat, amelyeket azelőtt cselekedtem. A mostohaapám nem érti, miért nem fogyasztom a sertéshúst, mikor egész életemben

azt ettem; bevallom, nem is volt olyan könnyű lemondani róla. De annak nagyon örülök, hogy többé nem fogyasztom. Testileg, de jellemben is megváltoztam. Minden jobbra fordult.”

Másik barát

Paytonnak van még egy barátja, Wyatt. Habár már 13 éves volt, még nem fejezte be az iskolát, mert minden iskolából kidobták. Payton meghívta Wyattot az imaházba, amikor megszervezték a cserkészklubot, de Wyattot nem engedte el az anyukája. Payton még három évig barátkozott Wyattal.

Amikor Wyatt egyszer meghallotta, hogy Payton és a szülei állítólag elköltöznek, levelet írt és átadta Paytonnak meg Stormynak, a fiú nővérének.

„Drága Payton és Stormy!

Mielőtt elköltöztök innen, szeretnék nektek köszönetet mondani. Amikor ideköltöztetek, én akkor tévúton jártam. Nem jártam az imaházba, és nem is terveztem oda elmenni. Amikor barátok lettünk, igyekeztem kemény fiúnak mutatni magamat, de belülről mindig is olyan szerettem volna lenni, mint te, Payton. Amikor nehéz idők jöttek és elvesztettem az édesapámat, a veled való beszélgetések bátorságot öntöttek belém. Tőled hallottam Istenről. Számomra te egy hős voltál és vagy, valamint ihletőm és példaképem. A szüleid büszkék lehetnek rád, tudva, hogy segítettél nekem megtalálni Jézust.”

Missziós adatok

- A Mountain View egyházterület majdnem átfogja egész Nyugat-Virginiát, és még két marylandi egyházkerületet is felölel.
- Az Észak-Amerikai Divízióban a Mountain View egyházterület a legkisebb. Ehhez az egyházterülethez 33 gyülekezet, 3 cég és 7 iskola tartozik.
- Az 1,808 030 lakos közül, a 2014-es év elején a Mountain View egyházterülethez 2,389 hívő tartozott.

6. KEDVESKEDÉSI KÍSÉRLETEK

Nyugat-Virginia

Miranda Star, a nyugat- virginiai Parkersburg akadémia igazgatója és előadója, az első és második osztályos gyerekekkel egy kísérletet akart végrehajtani.

„A bibliai tantárgyból a kedvességről tanultunk, és hogy az menyire ragadós”, meséli Miranda. „Most meg akarjuk nézni, hogy ez a valóságban is így működik?”

S akkor támadt egy jó ötlete. „Miért ne mennénk el az „Eagle-point”-ra, a helyi idősek otthonába, ahol a tanulók, felolvasva az időseknek, gyakorolhatják az olvasást és összebarátkozhatnak velük?”

Szerette volna, hogy énekeljenek ezeknek az embereknek, de aztán még ennél is többre vágytak, barátkozni akartak velük. Ekkor támadt ez az ötlete.

Miranda elmondta az osztályának, hogy miről gondolkodott a gyerekek meg lelkesen fogadták az ötletet és gyakorolták a szövegeiket. Januárig a kisdíákok már elég jól tudtak olvasni ahhoz, hogy elkezdjék a kedveskedési kísérleteiket.

Boldogok

„Minden második pénteken jártunk az Eagle-Point otthonba”, magyarázta Ben, aki most nyolc éves. „Csoportosan mentünk, és mindenki felolvasott az ottani partnerének.”

„Nem volt nehéz kiválasztani, hogy kinek fogunk felolvasni”, mondta a 7 éves Regan. „Láttuk őket, az arcukba néztünk és kiválasztottuk, akit akartunk.”

Hogy mit olvasnak fel az időseknek, azt is a gyerekek választják ki, s amikor befejezik a könyvet, cserélnek a társaikkal, és így folytatják a felolvasást az Eagle-Pointban.

Miközben felolvasnak nekik, lassan összebarátkoznak velük. „A nénit, akinek felolvasok, úgy hívják Jane”, közli a hatéves Sofia. „Olvastam neki a ritka állatokról; a vörös rókáról. Képzeljétek, a néni azt mondta, hogy egyszer egy vörös róka volt a házi kedvence!”

Az otthon lakói láthatóan élvezik ezeket a látogatásokat, meg a kicsik felolvasásait. „Úgy szeretem, amikor a bácsi rám mosolyog”, mondja Ben.

A kedvesség kifizetődött

Ma már a 3-8 osztályos diákok is részt vesznek ebben az Eagle-point-i szolgálatban. „Szeretek eljárni az otthonba”, mondja a kilenc éves Rayleigh. „Egy Mark nevű bácsinak olvasok fel, aki mindig megörül, amikor meglát, és azt mondja nekem, hogy Isten szeret engemet. Szeretem Mark bácsit, és jó lenne gyakrabban találkozni vele, meg a többiekkel.”

Hogy kifejezzék a kicsik iránti hálájukat, az Eagle-point lakói bankettet szerveztek a tiszteletükre, és érmét is adtak Miranda Star igazgatónőnek, amelyen ez állt: „A legjobb általános iskolának és a Parkersburg iskola önkéntes diákjainak. Szívmelengető, amit értünk tesztek. Fénylő csillagok vagytok!”

Amikor erre a „kedvességgel való kísérletezésre” gondolnak, Miranda és a diákjai tudják, hogy eredményesek voltak. „A jóságukat az idősek vizsongozták. Habár mi voltunk azok, akik egy kis örömet akartunk szerezni nekik, ők még boldogabbá tettek bennünket.”

Ti már kísérleteztetek a kedvességgel? Talán a ti gyermekosztályotok is tehet valamit a tanítójával együtt. Ti például milyen kedveskedési kísérleteket végezhetnétek?

Rövid tények:

- Nyugat-Virginia 75%-a erdős terület.
- A nyugat-virginiai Wheelingben a világon az elsők között készült el a függőhíd, 1849 novemberében.
- A világ első villamosvasútját a nyugat-virginiai Huntington-Guyandotte útvonalon hozták létre.
- Minnie Buckingham Harper volt az első afroamerikai nő, aki 1928-ban bekerült a parlamentbe meg az Amerikai Egyesült Államok Törvényhozó testületébe.

7. SZOMBATI CIPŐ – 1. RÉSZ

Guam

Ez egy érdekes történet arról, hogyan használt fel Isten egy fiatalasszonyt és egy pár cipőt arra, hogy a cipőbolt eladóját megtaníthassa egy fontos leckére. Hallgassátok meg a történetét:

A cipőboltba, ahol dolgoztam, belépett egy fiatalasszony. Más volt, mint a többi nő – nem viselt ékszert, és nem volt kisminkelve. De így természetesen is éppen olyan szép és elragadó volt. Beckinek hívták.

Hoztam neki néhány cipőt, hogy felpróbálja és megmondja, melyik tetszik neki. De nem volt a lábára megfelelő szám.

„Nem baj”, próbáltam meggyőzni. „Megrendelhetjük, és három napon belül megérkezik.” Becki megrendelte a cipőt, én pedig biztosítottam affelől, hogy szerdán várható a kézbesítés. „Nagyszerű,” felelte, „szombatig úgysem lesz rájuk szükségem.”

Az eltűnt cipő

Szerda délután Becki benézett az üzletbe, de a cipője nem érkezett meg. Elnézést kértem az okozott kellemetlenségért, és biztosítottam, hogy a holnapi nap folyamán biztosan megkapjuk a cipőt. De amikor csütörtökön megérkezett a rendelés, Becki cipője nem volt a csomagban. Gyorsan felhívtam a gyártót, hogy megkérdezzem mi történt. A menedzser megígérte, hogy holnap biztosan megérkezik.

Amikor Becki eljött a cipőért, elmondtam mi a gond, és ő nagylelkűen elfogadta a bocsánatkérésemet. „Itt lakunk a közelben, mondta, holnap is benézhetek. Biztos ön abban, hogy holnap megjön a cipő?”, faggatott. „Szombat reggel már szükségem van rá.” Elmondtam, amit a menedzser üzent, hogy pénteken biztosan megérkezik a cipő.

Amikor Becki pénteken benézett a boltba, nagyon szégyelltem magamat. A szállítókocsi késett.

„Miért nem vár még pár percet?”, kérdeztem Beckit. „A sofőr minden pillanatban megérkezhet.”

„Sajnálom”, mondta Becki, „haza kell mennem, úgy hogy nem tudom megvárni”.

„És miért pont holnap van szüksége a cipőre?”, kérdeztem, hogy húzzam az időt, hátha a szállítmány időközben megérkezik.

„Orgonázni fogok, s a régi cipőm már nagyon kopott. Ideje, hogy vegyek egy új párat”, válaszolta.

Becki várt pár pillanatig, aztán mégiscsak hazament. Habár nagyon tapintatos volt, de láttam, hogy csalódott.

Kevesebb, mint 15 perccel azután, hogy elhagyta az üzletet, megérkezett a sofőr a szállítmánnyal és Becki cipőjével. Gyorsan felhívtam őt, hogy értesítem a cipő érkezéséről, és kértem, hogy jöjjön és vegye át.

„Miért nem néz el estefelé és veszi át a cipőt?”, kérdeztem tőle. „Holnap reggel már fel is húzhatja.”

Meglepődve hallgattam Becki válaszát: „Rendben, akkor holnap felhúzom a régi cipőmet, az új cipőért meg szombat este fogok eljönni”.

Nagy meglepetés

„De miért vár szombat estig?”, kérdeztem. „Itt van a cipő, csak át kell vennie.”

„Jó”, mondta Becki. „Akkor szombat este eljövök érte.”

Elköszöntem.

Néhány perccel később meglepődve láttam bejönni Beckit a boltba!

„Csak el akartam mondani, hogy nem haragszom, hogy a cipő nem érkezett meg időben. Tudom, hogy ön mindent megtett, hogy ideérjen”, mondta. Megfordult, és elindult az ajtó felé.

„Várjon”, szoltam utána. „És a cipővel mi lesz?”

„Minden rendben. Majd holnap este eljövök érte, ahogy már mondtam.”

Talán ma nincs is elég pénze, hogy kifizesse a cipőt, gondolkodtam. „Ha gondolja, én kölcsön adhatom a pénzt, hogy elvihesse a cipőt.”

Becki elmosolyodott, de nemet mondott. „Ne aggódjon”, szolt a fiatalasszony. „Holnap este biztosan eljövök a cipőért.” Majd elhagyta az üzletet.

A következő szombaton folytatjuk a történetet.

Missziós tények

- A Keresztény Adventista Egyház Guam-Mikronezia Misszióját (GMM) 1948-ban alapították meg, és 2012-ben szervezték újra, amikor a Dél-ázsiai – Csendes-óceáni Divízióból áttették az Észak-Amerikai Divízióba.

- A Guam-Mikronezia Misszióhoz 20 adventista gyülekezet és 4,773 hívő tartozik. Az összlakosság száma 410,000 fő. (2014-es adatok).
- A GMM-ban két adventista klinika működik, egy Guam szigetén, a másik Saipan városban. E területen adventista iskoláink is vannak még hozzá a Chuuk, Majuro, Ebeye, Guam, Palau, Pohnpei és Yap szigeten.
- Ebben az adventista Misszióban két adventista rádió is sugároz műsort. Közös nevük a HOPE FM. Mindkét rádióállomás (KSDA-FM és a KORU-FM) Guam szigetéről sugároz.
- A Misszió területén, szintén Guam egyik szigetén található egy adventista, jól működő vegetáriánus étterem és bio-üzlet, az „Egyszerű étel”.

8. SZOMBATI CIPŐ, 2. RÉSZ

Az előző szombati események: A múlt héten Beckiről olvastunk, egy fiatalasszonyról, aki megrendelt egy pár cipőt. Minden nap benézett az üzletbe, hogy megjött-e már? A cipő csak péntek este érkezett meg, és Becki már nem akarta átvenni egész szombat estig.

Ott álltam zavartan. *Miért nem akarta ma elvinni a cipőt*, gondolkodtam. Tudni akartam, miért. Becki után rohantam.

„Kérem, mondja meg, miért nem akarta ma elvinni a cipőt? Tudom, hogy holnap van rá szüksége, s most, amikor végre megjött, nem akarja elvinni, hol itt a logika?”

Néhány pillanatig tétozást, majd megszólalt: „Keresztény vagyok?”

„Hát én is keresztény vagyok”, válaszoltam. „Mi köze a kereszténységnek ahhoz, hogy ma nem veszi meg a cipőt?” Most már *teljesen* összezavarodtam.

„Ha ön keresztény”, mondta gyengéd arckifejezéssel, „akkor bizonyára tudja, hogy Isten Tízparancsolata arra szólít bennünket, hogy megemlékezzünk a nyugalomnapról, hogy megszenteljük azt. Ez azt jelenti, hogy nem fogunk vásárolni, eladni. Ez Isten szent napja.”

„De hisz ma péntek van,” mondtam mély meggyőződéssel. „Isten nyugalomnapja meg vasárnap lesz.”

„Nem,” mondta ismét mosolyogva. „Isten nyugalomnapja a hét hetedik napja, és nem a hét első napja. Kérem, nézzen utána a naptárban.”

Megkértem, jöjjön vissza velem az üzletbe, ahol volt egy asztali naptárom. Bementünk a boltba és rámutattam a naptárra.

„Nos, látja?” Mondtam ismét mély meggyőződéssel. De aztán jobban megnéztem a naptárt. A szombat volt a hetedik nap, nem a vasárnap. *Hogy lehet, hogy ezt 25 évig nem vettem észre*, töprengtem magamban. Aztán így szóltam Beckihez: „De még mindig péntek van, nem szombat, és talán mégis elvihetné a cipőjét”.

Végre megértette

Én mégiscsak megvárom a szombat estét”, mondta. „Kicsit komplikáltabb, mint amilyennek látszik, de a Szentírás ezt szépen megmagyarázza. Érdekli, hogy többet is megtudjon a témáról? A gyülekezet, ahol orgonázok, megszervezte a Jelenések bibliai könyv szemináriumát, amelyet egy vendég, egy evangélista fog tartani. Beszélni fog nekünk néhány bibliai próféciáról, amely éppen a szombat és a vasárnap témájáról szól. Ha nem fél megtudni a bibliai igazságokat, akkor szeretném, ha eljönne ezekre az előadásokra.”

„Nem, nem félek”, mondtam bátran. „Különben is, a Jelenések könyve teljesen érthetetlen a számomra. Nem is hallottam még arról, hogy bárki megpróbálta volna megmagyarázni a jelképeket, a vadállatokat, királyságokat meg minden mást. Igen! Azt hiszem, elmegyek.”

Másnap reggel felpattantam a motoromra, elmentem Beckiék házáig, és onnan együtt mentünk az imaházig. Utazás közben aggódni kezdtem.

– Mit csinálsz? Teljesen idegen emberekkel mész egy vallásos találkozóra valamilyen templomba, amelyről még sohasem hallottál. Ez biztos egy unalmas időpocsékolás lesz, vagy még annál is rosszabb. Az is lehet, hogy valamilyen szektáról van szó. Ilyen gondolatokkal birkóztam pár percig.

Aztán még más is eszembe jutott: *Talán az lenne a legjobb, ha a következő útélágzásnál kiszállnék és elfelejteném ezt az ostobaságot.*

Kértem Istent, segítsen nekem eldönteni, és hirtelen valamilyen nyugalom szállt rám. Úgy határoztam, hogy mégis el fogok járni a sze-

mináriumra. Sokkoló bibliai igazságokat hallottam az előadásokon, amelyeket aztán hét évig próbáltam megcáfolni.

Hogy ne lenne igaza annak a sok embernek, aki folyamatosan vásárnapot ünnepel, gondolkodtam. De minél tovább tanulmányoztam a Szentírást, annál inkább beláttam, hogy nem tudok ellenállni a bibliai igazságoknak, amelyekről az adventista gyülekezetben hallottam. Végül már nem tudtam ellenállni az igazságnak. Abbahagytam az ellenállást, és adventista lettem.

Hálát adok Istennek azért a fiatalasszonyért, aki nem volt hajlandó kompromisszumot kötni a hitében, hogy megvegye a cipőt, amelyre oly nagyon vágyott. Az ő hite vezetett el a bibliai igazságokhoz, amelyekről korábban nem hallottam, és amelyeket ma nagyra értékelek. Hálás vagyok azért, hogy megismerhettem az igazi szombatot.

Dwight McEver a családjával együtt Guam szigetén él.

Tények – röviden

- Guamon kívül, a Mikronézia régió közösségébe tartoznak még az Északi-Marianna szigetek, a Marshall-szigetek meg a Mikronéziai szövetségi államok és Palau.
- Guam az Amerikai Egyesült Államok külbirtoka. A legnagyobb és legnépesebb sziget. Guamot tartják a Mikronézia kapujának, amely egyben a régió csomópontja.
- Az Északi-Mariana-szigetek az Egyesült Államok társult állama a Csendes-óceán nyugati részében. 14 szigetből áll, Guamtól északra fekszik és Guammal együtt alkotja a Marianna szigetcsoportot.
- A Mikronéziai Szövetségi Államok és Palau független szigetállamok, de együtt alkotják a Karolina-szigetcsoportot.
- A Marshall-szigetek szintén egy független köztársaság. Guam keleti partjaitól úgy 1500 mérföldre (2,400 km) fekszik, néhány szigetből és sok alacsony fekvésű atollból áll.

9. ÚJ BARÁTOKAT - JÉZUSÉRT

Amikor a kilenc éves Julie meglátta Kyle-t (ejtsd: kajl), a szomszéd-kislányt, ahogy az udvarban egyedül játszik, mindjárt azt gondolta, hogy biztosan nagyon magányos lehet. Ezért meghívta őt magához játszani. Ők ketten összebarátkoztak és Julie közelebbről is megismerhette Kylet. Észrevette, hogy Kyle nem ismeri Jézust. *Talán én beszélhetek Jézusról ennek a kislánynak*, gondolta. Megkérte Istent imában, hogy mutassa meg neki, hogyan tudna beszélni Kylenek Jézus szeretetéről.

Családi áhítat

Egyszer Julie meghívta Kylet, hogy vegyen részt a családi áhítaton. Kyle beleegyezett. Beszélt szüleinek a tervéről, úgyhogy aznap este a szülei Kyle számára is érthető módon mondták el a bibliai történetet. Kylenek tetszett ez a családi istentisztelet, de Julie azért megkérdezte őt, vajon megértette-e, hogy mit jelent Jézus barátjának lenni.

Egyszer Kyle olyan kérdést tett fel, amely kapcsán Julie meghívhatta, hogy adjon helyet Jézusnak az ő szívében. Megmagyarázta neki, hogy Jézus szeretne a barátja lenni. Kylenek csak annyit kell tennie, hogy megkéri Jézust, bocsássa meg a vétkeit, és lakozzon a szívében. Akkor imádkozott Kyleval. Isten segített a kislánynak, hogy egyszerű, természetes módon beszélhessen a barátnőjének Jézusról.

Egyre több tapasztalat

Julie egyszer a szüleivel és a gyülekezeti barátaival táborozni készült, és Kylet is meghívta. A csoport egyik tagja váratlanul megbetegedett, ezért gyorsan vissza kellett fordulniuk. A lejtőn lefelé, Kyle észrevette, hogy az egyik idősebb testvérnőnek gondjai vannak. Kyle ott maradt az asszonnyal és segített neki lassan leereszkedni. Julie mosolyogva köszönte meg a barátnője szívességét. „Aznap este szinte láttam Jézust Kyle szívében, amikor segített az asszonynak leereszkedni a hegyről”, mondta Julie.

Egyszer Kyle gondterhelt volt. Julie megtudta, hogy Kyle nagypapja meghalt. „Mi történik, amikor valaki meghal?”, kérdezte Kyle Juliet. Julie elmesélte Kylenek, hogy a halál olyan, mint az alvás. Bátorította a lányt, hogy beszélgessen el Jézussal a benne felmerülő kérdésekről, és biztosította arról, hogy Jézus szereti őt, és hogy nem kell félnünk a haláltól.

Még egy barátot – Jézusért

Julie szeretett volna Kyle nővérével, Amandával is barátkozni, de nem tudta, hogyan. Akkor egyik nap Amanda meghívta Juliet, amikor elmesélte neki, hogy összeveszett a barátnőjével és nem tudja, hogy békülhetnének ki. Julie bátorította Amandát, mondja el a barátnőjének, hogy mennyire sajnálja, és kérjen bocsánatot tőle. Később Amanda felhívta Juliet és elmondta neki, hogy bevált a tanácsa, és hogy kibékült a barátnőjével. „Imádkozom azért, hogy közelebb kerülhessek Amandához, hogy beszélhessek neki Jézus szeretetéről, ahogy Kylenek is”, mondja Julie.

Julie most még más módszerek után kutat annak érdekében, hogyan beszélhetne Jézus szeretetéről a barátainak. Az iskolában, uzsonnaszünetben, odaül olyan gyerekek mellé, akiknek nincsenek barátaik, és imádkozik velük. „Mindenki beszélhet Jézusról a barátainak”, mondja Julie. Imában kérjétek Istentől lehetőséget arra, hogy beszélhessetek másoknak Jézusról.”

Mindnyájan bizonyosságot tehetünk Jézus szeretetéről a szavainkkal és a tetteinkkel. Még egy módja az Isten szeretetéről való bizonyágtevésnek az, ha átadjuk missziós adományainkat. Legyünk ma is hűek az adakozásban.

Missziós tények

- A misszionáriusoknak nem kell messze földön élniük azért, hogy bizonyosságot telessenek Jézusról. Ahol élünk, dolgozunk vagy iskolában járunk, ott beszéljünk mindenkinek Isten szeretetéről.
- Ha minden adventista hívő legalább 10 embernek beszélne Jézusról, és közülük legalább egyet megnyerne Jézus számára, itt, Észak-Amerikában megduplázódna a hívők száma.

Szorgos méhecskék – rejtvény

Isten arra vágyik, hogy szorgos méhecskékként munkálkodjunk Jézus szeretetének hirdetésén. Az alábbi rejtvényben találjátok meg azokat a szavakat, amelyek rámutatnak arra, milyenek is valójában Jézus szorgos méhecskéi. Hányat találtatok meg az adott szavakból?

G	O	N	D	O	S	K	O	D	Ó
S	O	G	Á	S	T	Á	R	A	B
NY	U	G	O	D	T	K	E	A	O
H	Ű	S	É	G	E	S	C	D	M
SZ	É	K	Ő	T	Í	G	E	S	A
GY	E	N	G	É	D	LY	M	S	G
Ö	R	B	O	L	D	O	G	L	I
K	E	D	V	E	S	C	B	A	R
I	G	A	Z	N	I	J	Ó	T	M

Az adott szavak:

GONDOSKODÓ
 BARÁTSÁGOS
 NYUGODT
 HÚSÉGES
 SEGÍTŐKÉSZ

GYENGÉD
 BOLDOG
 KEDVES
 IGAZI
 JÓ

10. A BÁBOSOK

A Bibliában megtaláljuk, hogyan írt Pál apostol Timóteusnak, a fiatal barátjának arról, hogy ne hallgasson azokra, akik szerint ő még fiatal ahhoz, hogy Jézusról beszéljen az embereknek (1Tim 4,12). Kaliforniában két gyermek megtalálta a módját annak, hogyan beszélhet más gyerekeknek és felnőtteknek is az Isten szeretetéről.

Bábjátékos szolgálat

„Zene: megy, felkészülni... kezeket feltenni... figyelj a jelre!” Minden héten, a bábjátékos gyakorlatokon, Austin és Faith ilyen utasításokat hallanak, miközben megtanulják, hogyan válhatnak a bábok „élőkké” a kezükben. Austin és Faith bábosok, a bábjátékos csoport tagjai a kaliforniai szülővárosukban.

Austin valaha a nagyapjával járt el ezekre a bábjátékokra. „Amikor láttam, milyen eredményes módja lehet ez annak, hogy Jézust be-

mutassuk az embereknek, én is ezt akartam csinálni”, mesélte. Faith, Austin barátnője, az apjával és a húgával járt a bábjátékokra, amikor eldöntötte, hogy ő is részt akar venni bennük.

Mielőtt még csatlakozott a bábjátszó-csoporthoz, Austin és Faith is sokat gyakorolt. Megtanulták helyesen fogni a kellékeket a háttérben, mint amilyen a lepke meg a hal, miközben a főszereplő báb színre lép. Ez nem tűnik nehéznek, mégis sok időbe telik, mire belejön az ember és hiba nélkül tudja feltenni meg irányítani őket.

És persze izmok is kellene hozzá. „Külön gyakorlatokat kellett végeznünk, amelyeket úgy hívnak, hogy bábjátékos-aerobic, hogy meg-edződjenek az izmaink”, mesélte Austin. „Nagyon fárasztó is lehet a jelenet egész idején fent tartani a kezeket, hát még az egész bábjáték alatt.”

„Diplomás” bábjátékosok

Austin és Faith nagyon jól fejlődtek a munkájukban, s végül már nem csak a kellékekkel vettek részt, hanem a bábokat is mozgathatták. „Az én bábomat Dude-nak hívják”, meséli Austin. „Dude gitározik és énekel.” A bábok nehezebbek, mint a kellékek, ezért nem szabad abba hagyniuk az aerobicot. „Néha elfárad a kezünk, de ha edzünk, akkor kibírjuk”, közli Faith.

A bábjátékosok nem csak a bábok száját mozgatják, hanem azok kezét és lábát is, speciális fa rudacskák segítségével. Ezért a bábok még természetesebben néznek ki, de sokat kell gyakorolniuk, hogy tudják mikor és hogyan kell mozgatniuk a rudakat. S ha még beszélni is kell hozzá, akkor a mikrofon használatát is el kell sajátítaniuk. Jó bábjátékosnak lenni nehéz feladat!

Beszélni Isten szeretetéről

A bábjátékosok csapata előadásokat tart az iskolákban, a gyülekezetekben, sőt a városi parkban is. Amikor a gyerekek néha felmennek a színtérre, hogy elbeszélgessenek a bábosokkal, Austin és Faith beszélni tudnak nekik Isten szeretetéről. S amikor csak lehetőségük van rá, mindig imádkoznak a gyerekekkel.

Austin a bábok segítségével mutatja be, hogy mennyire szereti Jézust. Faith azt mondja, hogy habár a bábozást nem csinálhatja mindenki, reméli azonban, hogy minden gyerek megtalálja a módját annak,

hogyan beszélhet más gyerekeknek Isten szeretetéről. „Sok lehetőségünk van a bizonyoságtéveszre”, vallja a lány. „Találjatok valamit, amit szerettek, és tegyétek azt a Jézusról való bizonyoságtévesz eszközevé.”

Austin és Faith még gyerekek, de igazuk van. Mindnyájan módot találhatunk arra, hogy a barátainknak bizonyoságot tegyünk Jézusról. A bizonyoságtévesz egyik jó módja a missziós adakozás.

Beszéljétek meg

- Hogyan lehet a bábozás a hitünkről való bizonyoságtévesz módszer?
- Hogyan tudnátok a hét folyamán valamiképpen ti is bizonyoságot tenni? (Jegyezzétek fel a táblára vagy egy papírra a gyerekek ötleteit. Készítsetek tervet arra vonatkozólag, hogy az egyik kiválasztott módszert a hét folyamán kipróbáljátok, akár együtt, akár egyen-egyenként.)

11.WYATT HITLECKÉJE

Pennsylvania

Wyatt egész életében szerette Istent és nagyon örült, amikor a nagyapja, a Pennsylvaniai otthonuk közelében talált egy adventista iskolát. Wyatt anyukája beíratta őt oda.

Wyatt új iskolája

Wyattnak valóban nagyon tetszett az iskola. Különösen a bibliaórákat kedvelte, amikor a tanárai úgy adtak választ a kérdéseire, ahogy azt ő maga is megértette. Wyatt és az anyukája egy szemináriumra is eljárt, ahol megtanulta, hogy a szombat az Istennek szent napja. Wyatt szeretett volna eljárni a szombatiskolába, ezért megkérte az édesanyját, hogy vezesse el őt oda. Az anyukája megmagyarázta a fiúnak, hogy az üzletben éppen szombaton van a legtöbb dolga. „Nem hiszem, hogy megengedhetném magamnak, hogy bezárjam a boltot, csak azért, hogy

elvezesselek a szombatiskolába”, mondta végül az anyukája. De Wyatt imádkozott, úgyhogy idővel az anyukája elhatározta, bízni fog Istenben. Szombaton bezárta a boltot, és elment Wyattal a gyülekezetbe.

Missziós utazás

A gyülekezet eltervezett egy utazást Belizébe, ebbe a közép-amerikai országba (mutasd meg a missziós térképen). Wyatt is szeretett volna elmenni, de még túl fiatal volt ahhoz, hogy egyedül részt vegyen az utazáson. Megkérdezte az édesanyját, mehetnének-e ők ketten Belizébe, de az anyukája elmagyarázta neki, hogy nincs elég pénzük egy ilyen háromhetes utazásra. „Ha elmennénk”, mondta az anyukája, „akkor három hétre be kellene zárnunk az üzletet. Ezt meg nem engedhetjük meg magunknak”.

„Majd Isten gondoskodik valahogy, anya”, bízatta őt Wyatt. „Csak meg kell bízunk Benne.” Wyatt az utazásért is imádkozott. És az anyukája nemsokára megtanult egy újabb hitleckét.

A gyülekezet tagjai megtudták, hogy Wyatt is szeretne elmenni erre az utazásra. S akkor megbeszélték, hogy összegyűjtik a szükséges pénzt. Wyatt édesanyja ismét úgy döntött, hogy megbízik Istenben, és bezárja a boltot három hétre, hogy elmehessen a fiával erre az utazásra.

Ez egy izgalmas út volt Wyatt számára. A gyülekezet hívei evangéliumi előadásokat tartottak a felnőttek számára, és külön összejöttek a gyerekekkel. Wyatt is részt vett ezeken a gyermekgyűléseken, és a 23 alkalom után ő maga is úgy döntött, hogy követni fogja Jézust.

Isten meglepetése az édesanya számára

De minden jó dolog mellett, ami ezen a missziós utazáson történt, Wyatt anyukája még mindig a munkájáért aggódott. Amikor azonban hazaértek, Isten egy meglepetést rendezett Wyatt édesanyja számára. „A hazatérés utáni héten anya annyit keresett, amennyit a három hét alatt keresett volna”, mesélte Wyatt. „És egyre jobban megy neki az üzlet.”

Wyatt gyermeki bizalma Istenben az édesanyját is eltöltötte az Isten iránti bizalommal. Wyatt eldöntötte, hogy megkeresztelkedik és egész életében Istent fogja követni. Ugyanezt az anyukája is megtette. De még jobban meglepődte, amikor Wyatt nagyanyja is ugyanilyen döntést hozott.

Wyatt szereti elmondani másoknak, hogy Jézus szereti őket. Min- dig így tanácsol másokat: „Ha Isten azt mondja nektek, hogy menje- tek és beszéljétek másoknak Jézusról, akkor tegyétek meg. Ne féljétek, bízzatok Istenben, és ő segíteni fog nektek, hogy a megfelelő időben megfelelő dolgokat mondjatok.”

Ezt mi is megtehetjük. Meg amikor szombatonként átadjuk a misz- zióis adományainkat, akkor szavak nélkül beszélünk az embereknek Jézus szeretetéről.

Beszéljétek meg

- Mi volt az, ami segített Wyatt édesanyjának és nagymamájának, hogy megbízzanak Istenben? (Wyattnak az Istenbe vetett bizalma, hogy válaszolni fog az imára, és hogy az Ő akarata szerint támogatni fogja őket a szükségleteikben.) Mi hogyan lehetünk hatással a rokonainkra, hogy ők is megbízzanak Is- tenben?
- A rövid (két-három hetes) missziós utazások jó alkalmat kí- nálhatnak arra, hogy hirdessétek Isten szeretetét az embereknek, és egyben személyesen is meggyőződhetek arról, hogyan élnek az emberek más kultúrákban.

12. JÉZUSÉRT VILÁGÍTANI

Kalifornia

A tízéves Provinak küldetése van. Minden hétfő reggel korán érke- zik az adventista iskolába, hogy besegítsen az osztálya missziós projek- tumának előkészítésében. Amikor megérkeznek a diákok, akkor együtt imádkoznak, utána elmennek a szomszédokhoz és „GLOW”-traktatu- sokat adnak nekik.

Terjeszteni a világosságot

„GLOW” (ejtsd: gló = világít, a Giving Light to Our World első betűiből) azt jelenti: terjeszteni a világosságot a mi világunkban, ma-

gyarázza Payton. „A GLOW traktatussal felkínált világosság is egyik módja annak, hogy beszéljünk Isten szeretetéről az embereknek. Én ezt már három éve csinálom. Miközben Jézust bemutatjuk az embereknek, egyben gyakoroljuk magunkat a bizonyágtévesben. Kettesével járunk. A traktatusokat általában a barátom osztja, én meg beszélek.”

Amikor a kopogtatásukra valaki ajtót nyit, Payton mosolyogva bemutatja a barátját és önmagát. „Van egy ajándékunk az ön számára”, mondja, miközben a barátja átnyújtja a traktatust. „Az emberek néha nem akarják elfogadni”, mondja Payton. „Ilyenkor nincs mit tenni. Talán egy nap azért majd mégis elfogadják.”

A traktatusokban, amelyeket Payton és a barátja osztogatnak, sok jó, bátorító bibliavers van feltüntetve és válaszok olyan kérdésekre, amelyekről az embereknek általában eltérő a véleményük. „Az egyik traktatus például Jézus közeli eljövételéről szól, a másik az élet gondjainak viselésében nyújt az embereknek támogatást, a többiekben még más kérdésekre is választ kapnak. Mindezek a traktatusok az olvasót a jövő iránti reménységgel töltik el”, mondja.

Ima

Az ima Payton és a barátja szolgálatának fontos része. „Mindig megkérdezzük az embereket, imádkozhatunk-e értük”, meséli Payton. „Ha megengedik, akkor azt is megkérdezzük, van-e valamilyen külön szükségletük, amiért imádkozhatnánk. Majd megkérjük Istent, hogy legyen velük, és segítsen nekik a felmerülő gondjaik megoldásában.”

„Szeretek új emberekkel találkozni, ismerkedni, és örömmel mutatom be nekik Jézust”, mondja Payton. „Különösen jól esik, amikor mosolyognak, miközben átnyújtjuk nekik a traktatust, ami olyasmiről szól, amivel ők is szembetalálják magukat az életben.”

Jutalom a szolgálatért

Néhányan, akikkel Payton és a barátja megismerkedett, kapcsolatba léptek egyházunkkal és a helyi gyülekezettel, sőt bibliaórákat is kértek. „Nagyon jó érzés hallani, hogy az emberek, akiket megszólítottam, szeretnék jobban megismerni Jézust”, mondja Payton. „Néhányan elkezdtek járni a gyülekezetbe. Ez egy különösen jó dolog! Legalább öt olyan személyről tudok, akik azért kezdtek el járni a gyülekezetbe, mert traktatust kaptak tőlünk.”

Jézus misszionáriusai

Payton és a barátai a hétvégeken osztják a traktatusokat. Payton reméli, hogy más gyerekek is megtalálják a módját annak, hogyan lehetnek a saját gyülekezetük misszionáriusai. „Nem nehéz”, vallja Payton. „Mi még gyermekek vagyunk, de Jézus minket is megkért arra, hogy beszéljünk az Ő szeretetéről. S amikor Jézus valamire megkér bennünket, akkor Ő ahhoz nekünk bátorságot, időt és lehetőséget is biztosít.”

Nézzük csak, ki tudna ezen a héten beszélni másoknak Jézus szeretetéről! De azt se felejtjük el, hogy az adakozás is egyik módja a Jézusról való bizonyágtevésnek.

Missziós tények

- Payton adventista iskolába jár, ahol a bizonyágtevés a diákélet része. Az ő szülei is beszélnek az embereknek Jézus szeretetéről, úgyhogy Payton már olyan környezetben nőtt fel, ahol ezt kiskora óta látta. Sok más módon beszélhetünk még Isten szeretetéről. Payton szeret irodalmat osztogatni. Másik módszer a szükségben levők támogatása, vagy a diákokkal meg a szomszédokkal való barátkozás, miközben bemutatathatjuk nekik Jézus szeretetét.
- A GLOW-traktatusok adventista nyomtatványok. Erről a programról többet is megtudhattok, ha ellátogattok a www.glowonline.org weboldalunkra.

A 13. SZOMBATI PROGRAM

Amennyiben a 13. szombaton felléptek ezzel a programmal, akkor:

- Készítsetek egy himnuszt erre az alkalomra.
- Olyan gyerekeknek adjátok a felnőtteknek szánt kvíz kérdések felolvasását, akik jól tudnak olvasni és szépen begyakorolják. Még a tizenharmadik szombat előtt próbáljátok el néhányszor.
- Emlékeztessétek a szülőket is erre a programra és bátorítsátok őket, hogy készítsék elő a különleges 13. szombati adományukat.

Ha a programmal nem terveztek fellépni a felnőttek előtt, a gyerekek akkor is örülhetnek ennek a kvízműsornak. A bevezető részt azonban alkalmaztátok a gyermekek korosztályához. A gyerekek örömmel fogják nektek elmondani mindazt, amit megtanultak.

Emlékeztessétek a gyerekeket, hogy ők se felejtsek el elhozni a 13. szombati adományait. Tegyétek ezt nagy eseménnyé a gyermek-szombatiskolában. Számoljátok össze az adományt és azt is mondjátok meg nekik, mennyi jött össze a negyedév folyamán. Dicsérjétek meg őket érte, magyarázzátok el nekik, hogy adományaik nagy hatással lesznek és nagyon fontosak az alaszakai, a nyugat-virginiai és a guami gyerekek számára az Észak-Amerikai Divízióban.

Kvízműsor

Elbeszélő: Ebben a negyedévben sok észak-amerikai eseményről hallottunk, amelyek Alaszkából, Nyugat-Virginiából és a mikronéziai Guamból érkeztek. Most kvíz-kérdésekkel szeretnénk leellenőrizni, hogy mennyit jegyeztetek meg abból, amit ebben a negyedévben tanultatok ti és a gyerekek is. A gyerekek fognak kérdezni benneteket. Ha gondoljátok, hogy ismeritek a helyes választ, emeljétek fel a kezeketek.

1. Mely országok alkotják az Észak-Amerikai Divíziót? (Válasz: Bermuda, Kanada, Guam, Mikronézia szigetvilága és az USA)
2. Az Észak-Amerikai Divízióban több mint _____ millió hívő van. (a) 1, (b) 2, (c) 3, (d) 4 (Válasz: 1)
3. Ha az Észak-Amerikai Divízióban minden adventista hívő _____ személynek beszélne a hitéről és legalább _____ személyt arra ihletne, hogy átadja szívét Istennek, akkor az Észak-Amerikai Divízióban a hívők száma megduplázódna. (Válaszok: 10, 1)
4. Az Észak-Amerikai Divíziónak mely területei fognak részt kapni e szombati adományainkból? (Válasz: Alaszka, Mountain View Konferencia (Nyugat-Virginia), Guam/Mikronézia)
5. Az adventista egyházban az alaszakai egyházterületet _____-ban alapították meg, még mielőtt Alaszka hivatalosan is csatlakozott az Amerikai Egyesült Államokhoz. (a) 1912, (b) 1929, (c) 1936, (d) 1958? (Válasz: 1958)
6. Alaszkán jelenleg _____ adventista gyülekezet van. (a) 9, (b) 19, (c) 29, (d) 32? (Válasz: c, 29)

7. Hogy hívják azt az ifjúsági tábor, amely részt kap a mai adományainkból? (Válasz: Polaris tábor)
8. Észak-Amerika mely részét fedi a Mountain View Konferencia? (a) Kalifornia, (b) Colorado, (c) Montana, (d) Nyugat-Virginia (Válasz: Nyugat-Virginia)
9. Észak-Amerikai egyházunknak hány tagja tartozik a Mountain View Konferenciához? (a) 2,380 (b) 1,982 (c) 4,026 (d) 6,000 (Válasz: 2,380)
10. Hogy hívják azt a nyugat-virginiai általános iskolát, amely kedveskedő kísérletezéseket végzett, és mi az, amit élvezettel végeztek a gyerekek, amikor ellátogattak az Eagle Pointba? (Válasz: Parkersburg Akadémia; élvezték a felolvasást)
11. Kihez tartozott Guam és Mikronézia, mielőtt 2012-ben csatolták volna az Észak-Amerikai Divízióhoz? (a) az Észak-Ázsiai – Csendes-óceáni Divízióhoz, (b) a Dél-Ázsiai – Csendes-óceáni Divízióhoz, (c) a Dél – Csendes-óceáni Divízióhoz (Válasz: Dél-Ázsiai – Csendes-óceáni Divízióhoz).
12. Az Észak-Amerikai Divízió melyik országának a zászlaja ez? (Emeljétek fel a Bermudák zászlaját)
13. A Guam-Mikronéziai Misszió melyik helyein működnek adventista iskolák? _____ (Válasz: 7 szigeten – Chuuk, Majuro, Ebeye, Guam, Palau, Pohnpei és Yap szigeten.)
14. Hol található a vegetáriánus vendéglő, amelyet „Egyszerű étel”-nek neveztek el (Simply Food)? (a) Alaszkán, (b) Guam szigeten, (c) Nyugat-Virginiában (Válasz: Guam szigeten)
15. Melyik helyen kérte 10,000 ember a Biblia tanulmányozását? (a) az Alaszka egyházterületben, (b) Guam – Mikronézia egyházterületben, (c) Mountain View Konferenciában. (Válasz: Mountain View Konferenciában)

Elbeszélő: Több, mint egy évszázada már, hogy az adventista egyház hívei a tizenharmadik szombati adományaikkal támogatják a világmissziót. Ma csodálatos lehetőségünk van arra, hogy adományaikkal támogassuk az alaszka fiatalok Polaris táborát, a mikronéziai gyerekek iskoláit, és azt a 10,000 embert a Mountain View Konferenciában, akik behatóbban akarják tanulmányozni Jézus szeretetét. Köszönjük a nagylelkű, különleges adományaitokat ezen a szombaton!